

Θεμισιώτικα Νέα

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

ΕΤΟΣ Β' — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 23

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ 44 — ΤΗΛ. 52-694

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.000

28η 'Οκτωβρίου

Με τὸ ἑωθινὸν ἐγεγέρθηρον σάλπισμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας, ἡμέρας ἐθνικῆς ἀναπλάσεως, ἀφίνουμε τὴ μνήμη μας νὰ φτερουγίσῃ στὸ παρελθὸν γιὰ νὰ συναντήσῃ μιὰ ἄλλη 28η 'Οκτωβρίου, τὴν 28ην ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940. Καὶ με γονατισμένες τὶς καρδιές μας ἀπὸ τὴ γλυκεῖα ἀνάμνησι νὰ χαιρετίσουμε εὐλαβικά τὴ σημερινὴ ἡμέρα, καὶ νὰ ἀφήσουμε τὴν ψυχὴ μας νὰ μιλήσῃ εὐλικρινὰ καὶ ἐλεύθερα ὅπως καὶ τότε ἡ Πανελληνίος ψυχὴ ἐδροντοφώνησε διὰ τοῦ στόματος τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ ἀειμνήστου Ἰωάν. Μεταξὰ τὸ θρυλικὸν ΟΧΙ!

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία διὰ μέσου τῶν αἰώνων μᾶς ἀναφέρει πολλὰ "Οχι με ἀναλόγους ἀντιστάσεις, με πρωταρχικὸν "Οχι τὴν θανάτωσιν τῶν πρέσβων τοῦ Δαρείου ἐκ μέρους τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀποστείλει διὰ νὰ ζητήσουν γῆν καὶ ὕδωρ, δηλαδὴ ὁλοκληρωτικὴν ὑποταγὴν. Ἡ σθεναρὰ αὐτὴ ἀπάντησις τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπροκάλεσε τὴν κάθοδον εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν βαρβάρων ὀρδῶν τῶν Περσῶν ὑπὸ τὸν Μαρδόνιον καὶ ἐδημιουργήσῃ τὴν ἀπαρχὴν τῶν Μηδικῶν ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν τοὺς φωτεινοὺς ἀστερισμοὺς πρώτου μεγέθους: τὸν Μαραθῶνα, τὰς Πλαταιάς, τὰς Θερμοπύλας καὶ τὴν Σαλαμίνα, αὐτοὶ οἱ φωτεινοὶ ἀστερισμοὶ ὠδήγησαν τοὺς τότε λαοὺς ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς δουλείας εἰς τὸν φωτεινὸν δρόμον τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Καὶ ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται διὰ μέσου τῶν αἰώνων, τὸ "Οχι τῆς 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 ἐδημιούργησε ἕνα νεὸν φωτεινὸν ἱστορικὸν ἀστερισμὸν πρῶτον μεγέθους τὴν ἀντίστασιν τῆς Πίνδου, πού ἐφώτισε, παραδειγματίσει καὶ ὠδήγησε ὅλα τὰ ἔθνη στὴν Γενικὴν Ἀντίστασιν. Τὰ ἡρώικα κατορθώματα τῆς νέας ἀντιστάσεως ἀναγκάζουν τὴ νέα γενεὰ νὰ ὑπερφανεύεται καὶ νὰ λέγῃ στοὺς ἄλλους λαοὺς τοὺς πολιτισμένους τὴν ἐμφάνισιν ἀλλὰ βαρβάρους στὴν ψυχὴν, ὅτι τὴν σημερινὴν δόξαν καὶ αἰγλὴν δὲν τὴν δανεῖζομεθα ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους προγόνους μας, δὲν τοὺς παρουσιάζουμε πλέον Μαραθῶνα, Πλαταιάς, Θερμοπύλας, Σαλαμίνα, ἀλλὰ Πίνδο, Καλαμά, Μόροβα, Ἰβάν, Πογραδέτς, Τρεμπεσίνα, Χειμάρρα, Μπέλες, Ρούπελ, Περιθῶρι καὶ τὴν καθολικὴν ἀντίστασιν τῆς κατοχῆς.

Αναγκάζουν προσέτι τὴ νέα γενεὰ νὰ ὑπερφανεύεται καὶ νὰ ὑπενθυμίζῃ στοὺς μεγάλους τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως ὅτι τὴ ζοφερὴς ἐκείνης ἡμέρας τοῦ 1940 μετὰ τὸ ἱστορικὸν 'Οκτωβριανὸν τῆς "Οχι τὶς μετέβαλε σὲ ἡλιόλουστες χαρωπὲς ἡμέρας με τὴν πρωτοφανή αὐτὴ ἀντίστασιν τῆς Πίνδου, πού μιὰ φοῦχα "Ελλῆνες ἐκράτησαν τὶς ἀξονικὲς φάλαγγες τοῦ Μουσολίνι καὶ τοῦ Χίτλερ.

Ἡ νέα γενεὰ ὑπενθυμίζει στοὺς μεγάλους ὅτι ἡ ἐπτάμηνος ἑλληνικὴ ἀντίστασις καὶ τὸν πόλεμον ἔσωσε καὶ ἐσυντόμωσε τὴν εἰρήνην, καὶ ὑπενθυμίζει ἀκόμη ὅτι ἂν ἡ Ἑλλάς δὲν καθυστεροῦσε τὶς Γερμανικὲς στρατιές μέχρι καὶ τῆς Κρήτης τὴν ἀνοιξὴν καὶ τὸ θέρος τοῦ 1941 ἀσφαλῶς ἡ Ρωσσία θὰ εἶχε σαρωθῇ, ἀλλὰ ἡ Ἑλλάς! καὶ ἡ μικρὴ Ἑλ-

λὰς καὶ ὁ βαρὺς χειμὼν ἔσωσαν τὴν Ρωσσίαν καὶ γενικὰ ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ πονεμένη μας μάννα ἡ γλυκεῖα μας Ἑλλάδα, ἡ χιλιοστραγουδημένη ἀπὸ τὰ στόματα τῶν τριῶν τότε μεγάλων φίλων μας Ρουζβέλτ, Τσώρτσιλ καὶ Στάλιν κοτάκεται ἀκόμη εἰς ἐρείπια, καὶ ἐνῶ ἔχει τὴν θλιβεράν προτεραιότητα τῶν θυσιῶν ζητιανεύει νὰ τῆς ἀποδοθῇ δικαιοσύνη, κατανόησις καὶ προτεραιότης, ἀλλὰ εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὠραίων λόγων καὶ τῶν μεγάλων ὑποσχέσεων ἐκμεταλλεῖσθαι τὴν Ἀχίλλειον πτέρυν μας, τὸ ἐλάττωμα αὐτὸ τῆς φυλῆς μας, μᾶς προσέφεραν μίσος, διχασμὸν καὶ ἀφανισμόν καὶ μεταθέτουν τὴν ἡρωϊκὴν μας πατρίδα ἀπὸ πρωτοπόρον τῶν νικητῶν εἰς οὐραγὸν τῶν δοσιλόγων ἡττημένων κρατῶν, καὶ τὴν Ἰταλίαν εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῆς ἀπονόμης τῶν ἡθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀμοιβῶν.

Καὶ ὅμως παρ' ὅλα αὐτὰ ἡ ἡρωϊκὴ αὐτὴ γωνιά τῆς Γῆς ποὺ λέγεται Ἑλλάς μέχρι σημερινὸν ἀνθίσταται καὶ θὰ ἀνθίσταται διὰ τὴν καθολικὴν ἐλευθερίαν ἰσχυρῶν καὶ ἀδυνάτων καὶ ἂν ὅλα μεταβληθοῦν σὲ συντρίμια στὸ γήινο στερέωμα μόνη ὀρθία θὰ στέκῃ ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐτοίμη πάντοτε διὰ νέα "Οχι, διὰ νέες ἀντιστάσεις καὶ διὰ νέες θυσίες.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως

Ἀξιότιμε κύριε,

Καλεῖσθε εἰς ἑκτακτὸν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 9 Δεκεμβρίου 1951 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. (ἀκριβῶς) ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Καφενείου κ. Ἰωάν. Βρεττοῦ (Μπάκα) ὁδὸς Πειραιῶς 44 με θέμα:

- 1) Ἀπολογισμὸς ἐκδρομῆς εἰς Σκίνα - Ἀττικῆς.
- 2) Ἀπολογισμὸς ἐκδρομῆς εἰς Παναγίαν Κανάλλαν.
- 3) Ἀπολογισμὸς ἐορτῆς Πειραιῶς 8)9)51.
- 4) Λήψις ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς μελέτης ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐκτελέσεως ἔργων εἰς Παναγίαν Κανάλλαν.
- 5) Διάφοροι ἀνακωνώσεις.

Ὁ Πρόεδρος
ΝΙΚ. Ε. ΚΩΝΣΤΑΣ

Ἡ Γεν. Γραμματεὺς
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Γ. ΑΓΓΕΛΕΤΟΥ

Σημ.: Παρακαλεῖσθε ὅπως λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τῶν θεμάτων παρευρεθῆτε εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ προσέλθῃτε τὴν κεκανονισμένην ὥραν.

ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΘΝΟΥ

Εἰς τὰς Κυκλάδας καὶ εἰς ἀπόστασιν 48 μιλίων τοῦ Πειραιῶς, ἥτοι μακρὰν αὐτοῦ περὶ τὰς 4 καὶ ἡμίσειαν ὥρας δι' ἀτμοπλοίου, εὐρίσκεται ἕνα νησάκι, ἡ Κύθνος (τὰ Θερμιά).

Ἡ φύσις ἐπρόκρινε τὸ νησάκι αὐτὸ με 2 ἱαματικὰς πηγὰς εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1920 ἔτη, μετέβαινον πρὸς Λουτροθεραπείαν καὶ ἄνθρωποι ἐξ Ἰνδιῶν, ἀκόμη.

Ἡ σημαντικὴ ἀξία τῶν Λουτρῶν Κύθνου εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων χρόνων. Κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ αὐτὴ ἡ θυγάτηρ τοῦ Θεοῦ τῆς Ἰατρικῆς Ἀσκληπιῶς ὀνομαζομένη Ἰεσώ ἐλούετο πρὸς θεραπείαν εἰς τὰ Λουτρά Κύθνου, λόγω τῆς μεγάλης θεραπευτικῆς τῶν ἀξίας.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ὡς ἀναφέρει μαρμαρινὴ ἐπιγραφή ἐντοιχισμένη εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ ἐκεῖ Ξενοδοχείου, ὁ Μέγας διερμηνεὺς τοῦ Τουρκικοῦ Στόλου Μαυρογένης ἀνήγειρεν οἰκοδόμημα καὶ ὠργάνωσεν Λουτρικὰς ἐγκαταστάσεις, διὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία ἐν ἔτει 1858 συνεπλήρωσεν ἱδρύσασα Ξενοδοχεῖον, με πολυριθμὰ δωμάτια, δυνάμενα νὰ περιλάβουν ὑπερεκατὸν κλίνας, κατεσκευάσεν δὲ 14 ἐιδικὰς λουτήρας, ἐκ Πεντελῆσιον μαρμάρου, με βαθμίδια διευκολύνουσιν τὴν κάθοδον τῶν ἀσθενῶν ἐντὸς τῶν λουτηρῶν.

Ἡ βασίλισσα Ἀμαλία προέβη εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν Λουτρῶν κατὰ σύστασιν τῶν Βαυαρῶν ἱατρῶν τῆς Αὐλῆς τῆς, οἵτινες ἐξηκρίβωσαν τὰ πολύτιμα συστατικά τῶν ὑδάτων ἀπὸ ἀναλύσεις τὰς ὁποίας ἔκαναν.

Εἰδικῶς δὲ τὸν Βασίλεις "Οθων καὶ Ἀμαλίαν κατεσκευάσθησαν δύο, ἰδιαίτεροι λουτήρες οἵτινες εὐρίσκονται ἐν ἀρίστῃ καταστάσει καὶ σήμερον.

Τόσον σημαντικὴ εἶναι ἡ ἀξία τῶν Λουτρῶν Κύθνου ὥστε, εἰς τὰς μαρμαρινὰς στήλας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λουτροπόλεων, ἡ Κύθνος εἶναι ἀναγεγραμμένη με χρυσὰ γράμματα, ὡς μία ἀπὸ σπουδαιότερας ἱαματικὰς πηγὰς τῆς Εὐρώπης, πρὸς μεγάλῃ ἐκπληξίν τῶν μεταδαινόντων εἰς αὐτὰς πρὸς λουτροθεραπείαν Ἑλλήνων, εἰς τοὺς ὁποίους δίδεται ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς ἱατροὺς ἡ συμβουλὴ νὰ κάμουν τὴν θεραπείαν τῶν εἰς Κύθνον, ἥτις θεωρεῖται ὑπ' αὐτὸν ἐφάμιλλον, ἂν μὴ ἀνωτέρα καὶ τῶν ἱαματικῶν πηγῶν Κάρλσμπατ καὶ Ναουχάιμ τῆς Γερμανίας.

Κατὰ τὴν κατοχὴν αἱ ἐγκαταστάσεις τῶν Λουτρῶν ὑπέστησαν ζημίας. Τὰ πάντα ἐλεηλατήθησαν καὶ ἀφηρεθῆσαν ἀπὸ τὰ Στρατεύματα κατοχῆς.

Τίποτε δὲν ἔμεινε στὴ θέσι του.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὁ Ἑνοικιαστὴς τῶν Λουτρῶν ἡγόρασεν καὶ ἐγκατέστησεν ἡλεκτρικὰς μηχανὰς διὰ φωτισμὸν τοῦ ξενοδοχείου καὶ τῶν κυριωτέρων δρόμων πρὸς τὴν ἀποβάθραν. Ἐπεσκεύασεν ἀρκετὰ δωμάτια, προέβη εἰς ἐγκαταστάσεις παρασκευῆς πάγου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ξενοδοχείου καὶ εἰς ὅτι ἄλλο ἡδυνήσῃ μετὰ γλίσχρα μέσα τὰ ὁποῖα διέθετε.

Δυστυχῶς τὸ Κράτος, τοῦ ὁποίου ἰδιοκτησία εἶναι αἱ πηγὰς καὶ αἱ κτιριακαὶ ἐγκαταστάσεις, δὲν δεικνύει τὴν ἀπαιτούμενην ἀντίληψιν, ἐνῶ ἀντιθέτως διὰ τὰς ἄλλας κοσμικὰς Λουτροπόλεις εἶναι στοργικόν.

Πρέπει πάντως νὰ ἐνδιαφερῇ. Ὁ Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ πρέπει νὰ παράσχῃ τὰ μέσα καὶ διὰ τὴν Κύθνον.

Ἡ συγκοινωνία πρέπει νὰ πυκνωθῇ καὶ νὰ ἐκτελῇται τακτικὰ καὶ νὰ κατασκευασθοῦν μερικὰ ἔργα περὶ τὸν Λιμένα διὰ νὰ καταστή ὑποφερτὴ ἡ



ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δρχ. 12.000

Άλληλογραφία και Έμβασματα:

Διαχειριστής

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΛΟΥΚΑΣ

Λ. Κων/λεως 118 - Αθήναι - Τηλ. 593-025

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938.

Υπεύθυνος: Νικολ. Εύαγ. Κώνστας

Ακρολαμίας 5

Προϊστ. τυπογραφείου: Φρ. Μαλατέστας.

Κατοικία: Μενελάου 9, Αθήναι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Εὐαγγελία Ἰωαν. Μπραβάκου ἔτεκεν θῆλυ ἐν Ἀθήναις.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθη ἐν Ἀθήναις τὸ τέκνον τοῦ κ. Ἀριστομένους Ἰωαννίδη ὀνομασθὲν Λαμπρινή. Ἐβαπτίσθη ἐν Ἀμαρουσίῳ τὸ τέκνον τοῦ κ. Ἀντωνίου Σταμ. Φιλιππαίου ὀνομασθὲν Σταμάτιος. Ἀνάδοχος ὁ ... Ἰωάννης Ἀντ. Μαρτίνος.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Γεώργιος Ἐμμ. Κοκκινόγνης καὶ ἡ δις Μαρία Ἀγγέλου Μπουρίτη ἡρραβωνίσθησαν ἐν Ἀθήναις.

ΓΑΜΟΙ

Ὁ κ. Ἰωάννης Γεωργ. Βασσάλος καὶ ἡ δις Μαρία Ἰωάννου Κοκκιασμένου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν Κύνῳ.

Ὁ κ. Ἰάκωβος Ἰωαν. Μποφίλιος καὶ ἡ δις Μαρία Ἰακ. Μαυροπούλη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν Κύνῳ.

Ὁ κ. Φραγκίσκος Π. Τζιωτάκης καὶ ἡ δις Σταματίνα Γ. Βασσάλου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν Π. Φαλήρῳ.

Ἡ δις Δήμητρα Ἀντων. Παπαγεωργίου καὶ ὁ κ. Ἡλίας Πουλόπουλος ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν ἐν Ἀθήναις.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεθίωσε ἐν Ἀθήναις ὁ Δημήτριος Ι. Γαρδέρης (ἢ Μανωλίου) ἑτῶν 48.

Ἀπεθίωσε ἐν Κύνῳ ἡ Παγώνα Γεωργ. Κοκκιασμένου ἑτῶν 88.

Ἀπεθίωσε αἰφνιδίως εἰς Γλυφάδα ὁ Σταμάτιος Γεωργίου ἑτῶν 85.

Ἀπεθίωσε ἐν Σίφῳ ὁ Ἀντώνιος Κωνστ. Λεβανθῆς ἑτῶν 82 πλοίαρχος Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἀπεθίωσεν ἐν Ἀθήναις ἡ Ἀνεζῶ Ἀντων. Γαρδέρη (ἢ Κουβαριτᾶ) ἑτῶν 86.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἐτελέσθη ἐν Ἀθήναις εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Μαρίνης (Θησειὸν) τὴν 21/10/51 τὸ 40θήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀποθανόντος συμπατριώτου μας Φραγκίσκου Μιχ. Φιλιππαίου.

Διαμονὴ τῶν λουομένων. Τὰ ὑλικά μέσα ὑπάρχουν. Ἡ Κοινότης εἰσπράττει ἀπὸ τὰ Λουτρά πλέον τῶν 10 ἑκατομμυρίων κάθε λουτρικὴν περίοδον, καὶ δύναται νὰ συνεισφέρῃ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν Λουτρῶν, τῶν ὁποίων ἡ «προκοπή» καὶ αὐτὴν θὰ ὠφελήσῃ.

Υπάρχει καὶ μιά Τουριστικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν Νῆσον ἀπὸ ἐντοπίους καὶ ξένους, ἡ ὁποία ἔχει ὑποδείξῃ τὴν λήψιν διαφόρων μέτρων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως.

Δὲν ἀρκούν ὅμως αἱ ὑποδείξεις τῆς. Πρέπει καὶ νὰ πραγματοποιοῦνται αὗται, ἀπὸ ὄλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι ὑπόχρεοι πρὸς τοῦτο.

ΔΗΜ. ΒΥΝΙΟΣ

Μέλος Τουριστικῆς Ἐπιτροπῆς Νήσου Κύνου

ΥΜΝΟΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Ἀπ' τὸ γαλανὸ νησί μας φύγαμε στὴ ξενιτειά,
μᾶς χωρίζει ἀπ' τὴν πατρίδα τώρα ἡ θάλασσα ἢ (πλατεία.

Σὰν πουλιὰ ταξιδευμένα γιὰ νὰ βρούμε ἄλλου (δουλειά,
φυλαχτὸ ἢ εὐχὴ τοῦ γέρου καὶ τῆς μάνας τᾶ (φιλιὰ.

Εἴμαστε ἐδῶ στὰ ξένα τύποι ὑποδειγματικοὶ
ὑπερῆφανοι νησιῶτες τίμιοι καὶ ἐργατικοί.

Μὲ τὸ Σύλλογο ἐνωμένοι μὲ σὲ τόπο μακρινὸ,
μᾶς ζηλεύουν καὶ μᾶς φέρνουν, γιὰ παράδειγμα (τρανὸ.

Νὰ μᾶς ζήσῃ ὁ Σύλλογός μας π' ἔχει τάξει γιὰ (σκοπὸ,
Πῶς νὰ κάμῃ τὸ χωριὸ μας ζηλευτὸ καὶ χαρωπὸ.

Πάντα μέσα στὴ καρδιά μας
ἔχομε ὅλοι τὰ Θερμιὰ μας
τὴ μικρὴ μας τὴ στεργιά,
καὶ γιὰ μόνῃ μας ἐλπίδα
στὴ γλυκειὰ μας τὴ πατρίδα
τὴ καλὴ μας Παναγιά.

Καὶ τὸν πατριωτικὸ μας
ν' ἀγαπάτε Σύλλογό μας
ποὺ φροντίζει τὸ νησί,
βοηθάτε οἱ πατριῶτες
οἱ λεβέντες οἱ θερμιῶτες
μὲ βοήθεια περισσὴ.

ΜΑΝΟΣ ΜΑΝΕΣΗΣ
Λουτράκι

ΤΟ ΣΤΕΡΝΟ ΤΑΞΕΙΔΙ

Ἀπομεινάρι στὴ ζωὴ μόνος στὴν κοινωνία
στέκει βουδὸς κι' ἀκίνητος μέσα στὸ φτωχικὸ του
καὶ συλογιέται τὰ παλὰ τὸν δέρν' ἡ ἀγωνία,
ξαναθυμᾶται τὰ Θερμιὰ τὸν τόπο τὸν δικὸ του

Μὰ... ξάφνου ἡ πόρτα του χτυπᾶ τὸ μάνταλό (τῆς τρίζει
ὁ χάρος τὸν πεθύμησε καὶ ἦρθε γιὰ νὰ πάρῃ
τὸν γέρο ποὺ τὴ θυμῆσι στὸ πατρικὸ γυρίζει!

Στὸ ἄκουσμα ὁ γέροντας στέλνει γιὰ νὰ προκάμῃ
τὴ σκέψῃ πρώτη στὰ Θερμιὰ πρὶν τὴ προλάβῃ ὁ (χάρος

νὰ δῇ ξανὰ τὸν Μέρικα, ψηλὰ τὸν Ἀη Γιάννη,
τ' ἁγίου Κινδύνῃ τὸν σταυρὸ ποὺ σ' ὅλους δίνει (θάρρος

Πετὰ γοργὰ καὶ ἔφθασε καὶ τῶρ' ἀνηφορίζει
ζερβά κυτὰ τὸν Ἀη Λουκά χωράφια στὸ δεξιὸ (του,

καὶ τοῦ Ντουράκου τὴν πηγὴ, τὸν Γαλατὰ π' ἄ- (σπρίζει
τὸ μαρμαρένιο ἀγαλμα ποὺ γράφει γιὰ τὸ γιό (του.

Τὰ γνώριμα τὰ σπιτικά, τὶς κατάσπρες πεζούλες,
τὰ δώματα καὶ τὶς αὐλές, τοὺς δρόμους μὲ τὶς (πλάκες

τὴν πιάσσα ποὺν' τὰ μαγαζιά, τὶς ράχες μ' ἐκκλη- (σοῦλες

τὸν καφενὲ ποὺ τᾶπιναν γέροι καὶ νιοὶ μὲ βράκες,
Μὰ ἡ πόρτα του ξανὰ βροντᾶ τὸ μάνταλο θὰ (σπάσῃ

γοργότῃ ἡ σκέψῃ του τρέχει κι' ἀνηφορίζει
ὁ χάροντας τὸν ἔφθασε ἄραγε θὰ προκάμῃ
νὰ δῇ καὶ τὰ ὑπόλοιπα τὰ μέρη ποὺ ὀρίζει

Καὶ νὰ τὴν ποὺ ἔφθασε κι' ἄς ἔγινε σκοταδι- (γοῦν

κοιτώντας τὴν Φλαμπουριανὴ τοὺς μήλους ποὺ (τῆς

ψηλὰ τὴ Στρατολάτῃσιν καὶ τὸ Καλὸ Λειβάδι
τὶς Λεῦκες ποὺ μὲ τὸν Μαθιὰ θυμάρια σοῦ μυρί- (ζουν,

Μπαίνει γοργὰ στὴν ἐκκλησιὰ καὶ τρέχει μάνι - (μάνι

μπροστὰ εἰς τὸ εἰκόνισμα ποὺ θεῖο φῶς σκορπίζει
γονατιστὴ κι' εὐχαριστεῖ π' ἄφισε νὰ προκάμῃ
τὸ τᾶμ' αὐτὸ ποὺ στίς καρδιὲς παρηγοριὰ χαρίζει
Καὶ τὸ καντῆλι τ' ἀναφτὸ τῆς Παναγίας Κανάλλας
φωτίζει τὰ δυὸ μάτια του ποὺ μὲ χαρὰ βοροῦνε
καὶ μὲ φιλ' ἀποχαιρετὰ παῖσι σὲ χώρας ἄλλας
ποῦναι ψηλὰ στοὺς οὐρανοὺς καὶ ζωντανοὶ δὲν... (ζοῦνε.

Γιάννης Δ. Παπαγεωργίου
(Σταματάκης)

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Δρυο-
πιδέων Κύνου (Θερμιὰ) συνελθὼν ἐκτάκτως
ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ
προσφιλοῦς συμπατριώτου Δημητρίου Ἰωαν.
Γαρδέρη (ἢ Μανωλίου) διατελέσαντος συμ-
βούλου καὶ εἰσπράκτορος τοῦ συνδέσμου μας
καὶ πολλὰς ὑπηρεσίας προσενεγκόντος εἰς τὸν
σύνδεσμον καὶ ἀκούσαντος τοῦ προέδρου.

Ἀποφασίζει

1) Ὅπως παρακολουθήσῃ σύσσωμον τὸ
Διοικ. Συμβούλιον τὴν κηδεὶαν τοῦ μεταστάν-
τος.

2) Ὅπως καταθέσῃ στέφανον ἐπὶ τῆς σο-
ροῦ τοῦ μεταστάντος καὶ

3) Ὅπως ἀποσταλῶσι συλλυπητήρια γράμ-
ματος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1951.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΩΡΕΑΙ

Ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων - Ἁγίας Ἄννης
Δρυοπίδος

Σύνολον προηγ. δωρεῶν ... Δρχ. 4.232.000

1) Ἐμμ. Ἀντ. Παπαγεωργίου

Πλωτάρχης Β. Ν. ἐν ἀπ. 1η

δόσις ... » 250.000

2) Πίτσα Αὐγερινοπούλου ... » 50.000

3) Ἀντώνιος Ἐμμ. Μήλας ... » 50.000

Σύνολον 4.583.000

ΑΣ ΤΟ ΞΑΝΑΠΟΥΜΕ

Πολλές φορές ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς τονί-
σαμε, πῶς γιὰ νὰ ζήσουν τὰ «Θερμιώτικα Νέα»
δὲν θὰ πρέπῃ νὰ βασιζώμεθα μόνον στὰ χρη-
ματικὰ βοηθήματα τῶν μελῶν τοῦ συνδέσμου
μας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τακτικὴν καταβολὴν
τῆς συνδρομῆς ὅλων τῶν συνδρομητῶν. Ἐπο-
μένως ἔχομεν ὑποχρέωσιν ὅπως ὅλοι καταβά-
λομε τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐτησίης συνδρομῆς μας
τὸ ὁποῖον ἄλλωστε εἶναι πολὺ μικρὸ ἐν συγ-
κρίσει μὲ τῶν ἄλλων ἐπαρχιακῶν φύλλων. Μία
μικρὴ προσπάθεια χρειάζεται, κι' αὕτη μιά
φορὰ τὸν χρόνο. Ὁ διορισμὸς εἰσπράκτωρος
ἀπαιτεῖ ἔξοδα καὶ οἱ πόροι τῆς ἐφημερίδος εἶ-
ναι μικροί, καὶ μάλιστα τώρα ποὺ τὸ χαρτί εἶ-
ναι ἀκριβὸ καὶ σπάνιο. Πάνω ἀπὸ 600.000
δραχμὲς στοιχίζει μιά μηνιαία ἔκδοσις καὶ τὸ
ποσὸν αὐτὸ θὰ πρέπῃ νὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὶς συν-
δρομές. Ἄς ὑποβληθοῦν οἱ ἀγαπητοὶ κ. κ.
συνδρομηταὶ εἰς τὸν κόπον τῆς ἀποστολῆς τῆς
μικρᾶς συνδρομῆς τῶν βοηθώντας τὰ «Θερ-
μιώτικα Νέα» στὴν προσπάθειάν των γιὰ τὸ
καλὸ τοῦ τόπου μας.

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ

Ὁ χώρος τῆς Παναγίας Κανάλλας ὅπως
καὶ ὀρισμένα μέρη στὴν Δρυοπίδα ἔχουν ἀ-
νάγκη περισσοτέρου πρασίνου καὶ ὁ Σύνδε-
σμος θὰ πρέπῃ νὰ φροντίσῃ γι' αὐτὸ τώρα ποὺ
πλησιάζει ἡ κατάλληλος ἐποχὴ.

Στὸ φυτῶρειον τῶν Λουτρῶν Κύνου ὑπάρ-
χουν ἀρκετὰ δενδρίλεια πρὸς μεταφύτευσιν.
Τὰ παιδιὰ τῆς Ἀγροτολέσχης Δρυοπίδος δι-
ψοῦν διὰ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὄσων
διδάσκονται, ἐπομένως οἱ δύο αὐτοὶ καλοὶ πα-
ράγοντες εἶναι ὑπὲρ ἀρκετοὶ διὰ νὰ δημιουρ-
γηθῇ κάτι ποὺ ἄλλοτε ἐδαπανόνταν χρήματα
γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ἄλλωστε ἡ ἀντιπρο-
σωπευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου εἰς τὴν
Δρυοπίδα, ἀναμφιβόλως θὰ ἀναλάβῃ (ἐν συ-
νεργασίᾳ μὲ τὴν Κοινότητα) προθυμῶς τὴν
ἐκτέλεσιν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ αὐτοῦ ἔργου ἀ-
φοῦ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν βοηθήσῃ καὶ ὁ
Σύνδεσμος γιὰ ὅτι χρειάζεται.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΓΡΑΜΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΡΥΟΠΗ

Μπορεί άπρόσμενα αλλά στά σίγουρα όμως μία μέρα έστω και σε μία στιγμή της σύντομης ζωής μας θάρρη όπωσδήποτε ο γέρος χρόνος και θα ακουντή τη μνήμη μας, όσο θαμπή κι' αν είναι, και θα την ζωρήνέ τόσο που να μπορέ να ξεχωρίσει τις αλληπάλληλες εικόνες στο ξετίλιγμα της ταινίας από τον ρόλο της ζωής. Θεμελιωμένη ή πεποίθησής του ότι το ύποσυνείδητο έχει φωτογραφίσει με ανεξίτηλα χρώματα το κάθε τι που πέρασε ο άνθρωπος στην ζωή του, γενά την αναπόληση. Μ' ένα συναρμολόγημα από ότι γυρίζει και άκινητεί γύρω μας με ότι έγινε κάποτε ύφαινε το πανί της ταινίας που ξετίλιγεται στα μάτια μας. Ψάχνει με προσοχή ως στον πυθμένα του πιθαριού της μνήμης κι' ότι έχει καταχωριασθεί μέσα σ' αυτό το φανερώνει με τον σκοπόν να φέρη σε δύσκολη θέση τον κόρο της ζωής για να σκοτώση τις έντυπώσεις των συναισθημάτων σε κείνα που πιστέψαμε. Εικονογραφημένο το παρελθόν άραδιάζεται και μας κάνει τόν όραματισμό μας τέτοιο που να νομίζουμε, ότι περινοδιαβαίνει από τα μάτια μας είναι ύπαρκτό. Ξεκινά σαν ένα όνειρο π' αρχίζει να ζωρήνέ σιγά σιγά διαλύοντας την καταχνιά που προσπάθησε ν' άπλώση στο πέρασμα της ρουτίνας, κι' αναγκάζει να σκύψη ο κάθε συλλογισμός μπροστά στο ακούνημά του κι' άφηνε την φαντασία έλευθερη ν' άπλώθη όσο μπορεί ποιά άνοικτά. Σαν τις άκτίδες του φεγγαριού που άγγαλιάζουν ότι βρίσκουν μπροστά τους, άφου είναι ύπαρκτά, έπειτα από το παραμέρισμα του σύννεφου σε φουρτουνασμένο ούρανο. Νοσταλγοίμε τα περασμένα γιατί ξέρομε πως φύγαν. Αναγνωρίζουμε ωφέλειες όταν δεν ύπάρχουν οι αίτιες που τις δημιουργήσανε ποιά. Εκτιμούμε άξίες όταν τις χάσουμε.

Να λοιπόν ποιά είναι ή αίτια στο σημερινό σημειώμά μου, έπειτα από το κουρέλιασμα του δικτυού της άράχνης που σε σκεπάζει το ντουλάπι του μυαλού μου και οι άχτίδες του φεγγαριού που πέρασαν από την σιγισμάδα του σύννεφου κάμανε να δουλέψη ή θύμηση με τον μοναδικό σκοπό να θυμώση τα περασμένα σ' αυτούς που τα έζησαν και στους άλλους να γνωρίσουν κάτι απ' αυτούς που έφυγαν. . . .

Πάνε πολλά τα χρόνια από τότε π' αρχίζει τούτη δω ή ιστορία. Ήτανε τ' άπομεσήμερο μιάς σχόλης της Λαμπρής και πήρα τους στενούς δρόμους του χωριού μου για να δώ τις «Κούνιες», αλλά ή μοίρα μ' έφερε μπροστά στο σπιτικό του γέρο μαθουάλα του χωριού μας του Μπάριμπα Χ. . . .

Προτού μωδ όμως στο θέμα της κουβέντας μας άς μωδ έπιτραπή να κάνω μία παρένθεση και να πω δυό λόγια για το τρίξιμο του δοκαριού της Κούνιας.

Είναι ένα έθιμο από τις όμορφες συνήθειες που κρατούσαν στο χωριό από τα παλιά χρόνια, αλλά πήρε κι' αυτό τον τόπον του στην ιστορία όπως τόσες άλλες συνήθειες σαν κι' αυτή. Στις ποιά καλόδολες μεριές — όπως στα Βορεινά στην Σπηλιά στον Νεροφάωμα — πάνω σ' ένα γερό δοκάρι έδεναν με σχοινί τις κούνιες που πολλές φορές ήσανε διπλές. Δηλαδή ένα σανίδι τριμμένο έτσι που να περνά το σχοινί και να σχηματίζει διπλό κάθισμα.

Λουλούδια της εποχής στόλιζαν το σχοινί ως επάνω στο δοκάρι όπου ένα μεγάλο λουλουδέιο στεφάνι συμπλήρωνε τον στολισμό του. Δυό παληκάκια με γερά μπράτσα το ένα ζερβά και τ' άλλο δεξιά κινούσαν με ρυθμό το ανθοστόλιστο σχοινί με το πολύτιμο φορτίο του που με τους λικνισμούς του άνέμιζε ή μπόλια ή το μαντήλι κι' έκανε ν' αντιλαλή στα στενά δρομάκια του χωριού ή γλυκειά φωνή της τραγουδίστρας της κούνιας. Της καμαρωτής τραγουδίστρας πάνω στην ανθοστόλιστη κούνια που πετούσε μαζί της σε πέλαγα ευτυχίας γιατί το δροσερό άεράκι που άνέμιζε την μπόλια της χαϊδεύοντας τα τριανταφυλλοπλυμένα μάγουλά της ποιάς έφερε τί της ψιθύριζε στ' αού της. Ίσως μαζί με την μουρουδιά των λουλουδιών και το ρυθμικό λίκνισμα του σχοινοδιού που την φέρνει στο πέρα δώ της δυνατής άκτίας του να της ξυπνούν τους ψυχικούς πόθους που κάνουν το μυαλό να μη

πειθαρχή με το γλυκό ήδονικό μεθύσι που μόνο με το τραγούδι προσπαθεί να φανερώσει εκείνο που γίνεται μέσα της.

Τά πενιτικά διστίχα που τραγουδούν οι λεβέντες κουνιστάδες για τα φυσικά χαρίσματα της κοπέλλας της κούνιας μαζί με το τρίξιμο του δοκαριού είναι αίτιες που τραβούν σε αίθέρια ψηλώματα την ψυχή και ξεχνά προς στιγμή την πραγματικότητα και τρέχει γοργά με την φαντασία για να καθορίση το μέλλον. Μόνο το σάλεμα της κούνιας σαν σταματά ανεφέρνη την κοπέλλα και τρένει να πάρη την θέση της στην πεζούλα κοντά στις φίλες της ίκανοποιημένη για τις όμορφες στιγμές που πέρασε.

Στά πάρα κάτω διστίχα βλέπει κανείς τι νοιώθει εκείνος που σπρώχνει το σχοινί, κ' εκείνη που κουνιέται.

— Κουνιέσε τρίζει το σχοινί και σιέται το δοκάρι (κάρι)
ωραία πούσαι μάτια μου δεν θέλης άλλη χάρη.

— Με την καρδιά σου κουνιέμε κι' έγ' ωθά σε (πληρώσω)
και μήλο απ' την τσέπη μου θα βγάλω να σοδ (δόσω).

— Πάνω στην κούνια πούσαι σύ γαρόφαλλο (δέν πρέπει)
γιατ' είσαι σύ γαρόφαλλο κι' όπ' έχει μάτια (βλέπει).

— Τών κουνιστάδων έπρεπε καρέκλα καριδένια για ν' άκουμπούν την μέση τους την μαργα (ριταρένια).

— Στην κούνια που άνέθηκες πρέπει να τραγουδήσης (γουδήσης)
να πής τραγούδια όμορφα να μας ευχαριστή (σης).

— Να την χαρής την γλώσσα σου την άηδο (νολαλούσα)
όπου την είχαι τα πουλιά σκοπό και κελαί (δοσαν).

— Νάχα τρεις βέργιες μάλαμα και τέσσα (ρες άσσημ)
στην έκκλησιά που στέκεσαι να σοδύκανα στα (σίδι).

Τώρα όμως ποιά ή Λαμπρή στο χωριό μας περιά χωρίς το στόλισμα της Κούνιας. Δεν άκούγεται ποιά το τρίξιμο του σχοινοδιού. Δεν σιέται το δοκάρι που τόσες φορές έδινε την ευκαιρία στο μικρό πτερωτό γυιό της Άφροδίτης να σκορπίση τα βέλη του. Δεν αντιλαλούν ποιά τα στενά δρομάκια του χωριού από την φωνή της άηδονολαλούσας κοπέλλας της κούνιας. Τα στίθάρά χέρια του λεβέντη νεοδ δεν κάνουν το σχοινί στο κίνημά του ν' άνεμίζει ή μπόλια της κοπέλλας που τούχε χαρίσει την θέση του στην άγιη καρδιά της. Πάει πιά το έθιμο αυτό που δεν έπρεπε να σθήση τόσο γρήγορα. Έκείνο που μένει άκόμη την Λαμπρή είναι το έθιμο της τυρόπτης που γι' αυτό θα μιλήσουμε άργότερα, στη συνέχεια όμως του σημειώματος τούτου θα καταπισθοδύμε με την περιγραφή, σ' άλλες συνήθειες από τα παλιά χρόνια, άφινοντας τον αναγνώστη να κόμη την σύγκρισή του με τον σημερινό του τρόπο της ζωής.

Θά προσπαθώ να τα διηγηθώ άπλά και άπαράκατα όπως μου τάπε ο Μπάριμπα Χ. . . . τ' άπομεσήμερο εκείνο μέσα στο κελαρικό του πούταν κοντά στο μπάσιμο του χωριού.

Άκολουθεί ΔΡΥΩΨ

ΘΕΡΜΙΩΤΕΣ !

Προτιμάτε πάντα και επισκέπτεσθε τα καταστήματα των συμπατριωτών μας που ύπάρχουν παντού σε κάθε γωνιά της Ελλάδος.

Είναι υποχρέωση και καθήκον ίερό. Γιατί τιμώντας και βοηθώντας τους συμπατριώτες μας τιμάμε και έξυψώνωμε τα ίδια τα Θερμιά μας.

ΛΑΪΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΜΑΣ

Υπό Λ. Φιλιππίου - Ιατρού - τ. έπιμελητού Δ. Νοσοκομείου Άθηνών. Διευθυντού - Τμηματάρχου Υπουργείου Υγιεινής.

Ίατρικά παραγγέλματα άφορώντα την υγιεινή διαπαιδαγώγησιν και την έγκυκλοπαιδικήν μόρφωσιν εις το ζήτημα της υγείας μας.

Πριν άρχίσω την δημοσίευση των λαϊκών διά την υγείαν μας μαθημάτων, θεωρώ καθήκον να έκφράσω τās ευχαριστίας μου προς πάντας τούς πρωτεργάτας και νεωτέρους εργασθέντας διά τόν Συνδεσμον Δρυσιτών, οίτινες με την έκδοσιν της έφημερίδος «Θερμιώτικα Νέα», δειμιούρησαν εύρεση άκτίνα δράσεως της επικοινωνίας των μελών μεταξύ των. Ώς μέλος του συνδέσμου και ως εις εργάτης του προγράμματος του σπεύδω και έγ' από της έδρας της άρμοδιότητός μου να προσφέρω την υπηρεσίαν μου την όποιαν θεωρώ ως ελάχιστην εκπλήρwsιν καθήκοντος έναντι του Συνδέσμου, της νήσου μας και των συμπατριωτών μου. Η έκμάθησις των άποραιτήτων στοιχειωδών ίατρικών γνώσεων θα άποδη ωφέλιμος εις πάντας και περισσότερον εις την νήσον μας, ήτις έσπερείτο των καταλήλων ίατρικών μέσων, ίατρείων, σταθμών και κέντρων διαφωτίσεως και διαπαιδαγώγησεως εις το κεφάλαιον της υγείας, παραμένουσα εισέτι όπισθοδρομική εις κατάστασιν πρωτογόνου άγνοίας των υγειονομικών κανόνων, έπικινδύνου άμελείας των ίατρικών όρων της ζωής και άδιαφορίας έναντι των καθήκόντων που έχει κάθε άνθρωπος, έναντι της υγείας του έαυτού του και της υγείας των συνανθρώπων του. Ήδη όμως με την ίδρυσιν του Δελαγραμματος έλπίζομεν πολλά.

Έντός του σώματός μας είναι ή ψυχή μας, ήτις άποτελεί ένα μέρος του πνεύματος του Θεού. Η καλή λειτουργία του σωματικού μηχανισμού μας δίδει την ζωήν.

Η φυσιολογική έκδήλωσις του οργανισμού μας δίδει την υγείαν. Η υγεία άποτελεί το βάρθρον της ζωής, της ευτυχίας και της δύναμεις του ανθρώπου της κοινωνίας, του κράτους. Ζωή χωρίς υγεία είναι σκοτάδι χωρίς φώς.

Ένεκα της μεγίστης άξίας της υγείας πρέπει ο άνθρωπος να ενδιαφέρεται διά την προστασίαν διαφύλαξιν και συντήρησιν της με κάθε δυνατόν μέσον, άτομικόν ή γενικόν διά της πολιτείας, υπουργείου ίατρών κλπ.

Έπειδή πάντες ενδιαφέρονται διά την καλήν διατήρησιν της υγείας των, θα προσπαθώ από τών μικρών αυτών χώρων της άγαπητής έφημερίδος «Θερμιώτικα Νέα» να παράσχω τās στοιχειώδεις γνώσεις της υγιεινής βελτιώσεως και της διαφυλάξεως της άτομικής υγείας εις σειράν όλων μαθημάτων, υποβοηθών τοιουτοτρόπως και με την συμβολήν όλων μας, την υγιεινή έξυψωσιν του νησιού μας και την προστασίαν της υγείας των συμπατριωτών μας.

Διά της κοινής μας ένεργείας θα συμβάλλωμε πάντες ίνα με άγαθοεργίαν και άδελφοσύνην πραγματοποιήσωμεν την προστασίαν της υγείας, διότι ή άτομική μας υγεία έξαρτάται και έκ της υγείας των άλλων, και δι' αυτό συμφέρον όλων μας είναι να γνωρίζωμε ίνα πολεμούμε έπιτυχώς. Ο χειρότερος έχθρος του ανθρώπου είναι ή άγνοια ή άμέλεια των κανόνων έναντι της υγείας του, διότι ο άνθρωπος του όποιου έξ άμελείας έκλονίσθη ή υγεία του, ίδιως από μεταδοτικήν ασθένειαν γίνεται βάρος και έπικίνδυνος εις την οικογένειάν του, εις τούς γείτονάς του, εις το χωριό του. Μας περιτριγυρίζουν πολλά αίτια προσπαθούνα να βλάψουν την υγείαν μας. Πρέπει λοιπόν ήμεις να τα γνωρίζωμε, διά να τα καταπολεμάμε και να τα καταστήσωμεν άδυσχερή ή ωφέλιμα. Άλλα πάλιν αίτια προέρχονται έξ ήμών των ίδιων. Και αυτά πρέπει να τα γνωρίζωμε ίνα τα καταπολεμούμε όλοι μαζί ή έκαστος χωριστά. Προτιμώτερον είναι να προλαμβάνωμε την ασθένειαν παρά να την θεραπεύωμε, και τούτο έπιτυγχάνεται και πραγματοποιείται με την άπόκτησιν των στοιχειωδών ίατρικών γνώσεων, ός προσεχώς θα άναπτύζωμεν και διά μιάς μικράς φροντίδος έξουδετερώσαντες και προλαμβάνοντες ένδεχομένην επέκτασιν πυρκαϊάς ήτις θα έπιφέρη την δυστυχίαν της ζωής. (Άκολουθεί)

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Στην πιο μαγευτική θέση των Λουτρών Κύθνου πωλείται οικία άποτελούμένη έκ δύο δωματίων και ενός χωλ συνολικής έκτάσεως 200 περίπου τετραγ. πήχεων εις τιμήν ευκαιρίας.

Πληροφορία παρ' ήμιν.

ΑΠ' ΟΤΙ ΛΕΜΕ ΚΙ' ΟΤΙ ΑΚΟΥΜΕ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

«Όπως ανέφερε ο πρόεδρος της Κοινότητας Δρυοπίδος κ. Στεφ. Μαρτίνος — κατά την έδω παραμονήν του — εις συνεδρίασιν του Δ. Συμβουλίου του Συνδέσμου μας ήρχισεν ή μέλῃ της επαναλειτουργίας του ηλεκτροφωτισμοῦ. Ὡς γνωρίζομεν, ή ίδρυσις του κοινοφελούς αὐτοῦ ἔργου ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου εις τὸν Μεγάλον εὐεργέτην τοῦ νησιοῦ μας τοῦ ἀειμνήστου Ἀντ. Κανελλοπούλου. Μὲ δαπάνες του ἠγόρασεν τὶς πετρελαιομηχανές, ηλεκτρογενήτριες, δίκτυον διανομῆς ρεύματος τὸσον τῆς Δρυοπίδος ὅσον καὶ τῆς Κύνου καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὴν Κοινότητα ἐν καλῇ λειτουργίᾳ. Ἀλλὰ τὸ πέρασμα τῆς κατοχῆς ἐρίμαζε τὸ δίκτυον τῆς διανομῆς στὴν Δρυοπίδα κι' ἔτσι στὸ σκοτάδι ἐπὶ μιᾷ ὁλόκληρῃ δεκαετίᾳ, γιατί δυστυχῶς ή Κοινότης δὲν ἔχει τὸσους πόρους πού νά μπορῇ νά ἐπουλώσῃ τὸσες πληγές. Ἀλλὰ ἔπειτα ἀπὸ τὴν τακτοποίησιν τῆς ὑδρεύσεως πού ή μεγάλη δωρεά τοῦ συμπατριώτου μας καὶ μέλους τοῦ Συνδέσμου μας κ. Γεωργ. Δ. Μαρτίνου (Ψυ-

χικό) ἐβοήθησε νά δωθῇ ή λύσις τοῦ τὸσον δυσκόλου ἔργου, πού ἐπὶ σειράν δεκάδων ἐτῶν ἐμάστιζε τὸ χωριό, φρόνιμο εἶναι ὅπως ή Κοινότης ἀρχίσῃ νά βλέπῃ καὶ πρὸς τὴν επαναλειτουργίαν τοῦ ηλεκτροφωτισμοῦ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς τὰ μηχανήματα παραγωγῆς βρίσκονται σὲ καλὴ κατάστασι, καὶ μόνο τὸ ἐξωτερικὸ δίκτυον ἐλλεῖπει.

Καὶ τώρα μὲ ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον σεβασμὸν πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Μεγάλου εὐεργέτου τοῦ νησιοῦ μας, ἐρωτῶμεν τὴν Σεβαστὴν ἀξιότιμον Κυρίαν Σταματινὴν χήραν τοῦ μακαρίτη Ἀντων. Κανελλοπούλου. Τί θά ἔλεγε διὰ τὸ ξεκίνημα αὐτὸ τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν Δρυοπιδέων διὰ τὴν επαναλειτουργίαν τοῦ ηλεκτροφωτισμοῦ τῆς Δρυοπίδος ἀφοῦ τῆς Κύνου λειτουργεῖ; Μήκως — κι' αὐτὸ χωρὶς νά κινδυνεύομε νά παραξηγηθοῦμε — ὑπάρχει ή ἰδέα τῆς συνεχίσεως τοῦ τὸσον μεγάλου εὐεργετήματος ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας τοῦ Μεγάλου εὐεργέτου τοῦ νησιοῦ μας;

ΗΘΙΚΗ ΑΜΟΙΒΗ

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἀναγνῶσται μας καὶ ἐνθερμοὶ ὑποστηρικταὶ τῶν «Θερμιώτικων Νέων» μᾶς παρακαλοῦν νά δημοσιεύσωμε ἔστω καὶ μέρος ἀπὸ τὴν κριτικὴν τοῦ τύπου τῆς πρωτεύουσῃς, διὰ τὸ φύλλο μας σπεύδωμε μετ' εὐχαριστήσεως νά ἱκανοποιήσωμε τὴν ἐπιθυμίαν τους (μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως καὶ ἐκεῖνοι πού ζοῦν μακριὰ καὶ δὲν τοὺς εἶναι δυνατόν νά παρακολουθοῦν τὸν ἡμερήσιον τύπον τῆς πρωτεύουσῃς νά γνωρίσουν τί ἰδέα ἔχει σχηματίσει διὰ τὸ φύλλο μας) δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν κριτικὴν τοῦ συμπαθοῦς φύλλου «ΕΘΝΟΣ»:

ΚΑΛΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

«Τὰ συμπαθέστατα «Θερμιώτικα Νέα» (τῶν ὁποίων αἱ στήλαι ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλα ἐπαρχιακά φύλλα, δὲν ἐγνώρισαν ἕως τώρα τὴν ἄγονον πολιτικολογίαν καὶ τοὺς ἐλεεινοὺς ἀγῶνας πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὑποκειμενικῶν φιλοδοξιῶν καὶ συμφερόντων) συνεχίζουν τὴν προσοθέσιν τῶν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Κύνου καὶ διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων τοῦ μικροῦ νησιοῦ. Καὶ διαβάζω... Ἀναφέρω πάλιν τὰ «Θερμιώτικα Νέα» ὡς παράδειγμα καλῶν πράξεων, ἄξιον μιμήσεως.

Τὰ ὀλίγα αὐτὰ λόγια πού συμπεριλαμβάνονται στὶς γραμμὲς αὐτὲς εἶναι ὑπὲρ ἀρκετὰ γιὰ νά δυναμώσουν τὸ κουράγιο μας γιὰ τὴν προκοπὴν τοῦ νησιοῦ μας.

★

ΗΡΧΙΣΕ Η ΣΠΟΡΑ ΤΗΣ ΚΡΙΘΗΣ ΣΤΗΝ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

Μὲ τὶς πρώιμες ἄλλὰ καὶ ἀρκετὲς βροχὲς πού χάρισε ἐφέτος ὁ οὐρανὸς στὴν Κύνον ἀρχισε ή σπορά τοῦ κριθαριοῦ. Πατίστηκε τόσο καλὰ ή διψασμένη γῆ τοῦ νησιοῦ — πού ὑπέφερε τόσα χρόνια ἀπὸ τὴν ἑρρασίαν — καὶ ἐκτός ἀπὸ τὰ χαράφια πού εἶναι ή σειρά τους γιὰ νά καλλιεργηθοῦν, ὅλα τὰ χέρσα πῆραν τὸ πράσινο χρῶμα ἀπὸ τὰ πορίχια τοὺς σκολιμπρους τὶς γαλατοίδες τσοχόγους μαραθα καὶ ἄλλα χορταρικά πού ἀρχισαν νά φυτρῶνουν. Οἱ διάφορες πηγὲς τρέχουν καὶ πάλι τὸ δροσερὸς τοὺς νερὸ στὶς ριχορεματιές.

Δηλαδή καλὸς οἰωνός. Ἐάν βοηθῇ ὁ καιρὸς προβλέπεται πὼς ή συγκομιδὴ θά εἶναι πλουσία. Γιὰ τὴν ἐνίσχυσιν ή καλλίτερα γιὰ τὴν καλυτέρευση τῆς ποιότητος τῆς κριθῆς ὁ ἀξιότιμος Κος Παπανδρέου Καθηγητῆς τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς ἀπέστειλεν εἰς τὴν Δρυοπίδα ἕνα σακκὶ κριθῆς τῆς ποικιλίας «Ἀθηναῖδος» πού ἔδωσε ἀριστα ἀποτελέσματα στὴν καλλιέργειαν τῆς Ν. Κρήτης. Ἐπίσης ὁ συμπατριώτης μας ἀξιότιμος Κος Στέφανος Φίλιππας (Πτέραρχος) γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν ἀπέστειλεν στὴν Κοινότητα Δρυοπίδος ἕνα σακκὶ κριθῆς τῆς ἰδίας ποικιλίας πρὸς δοκιμαστικὴν σποράν. Ἀλλὰ, δὲν γνωρίζομεν, ἐάν οἱ χωρικοὶ μᾶς πέρνουν λιπάσματα ἀπὸ ἐκεῖνα πού χωρηγί ή Ἀγροτραπεζὰ μὲ εὐκολίαν πληρωμῆς στοὺς ἀγρότες. Αὐτὸ ὅμως εἶναι

δουλειὰ τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Γεωπόνου τῆς Κύνου πού θά πρέπη μὲ κάθε τρόπο νά πεισθοῦν οἱ χωρικοὶ ὅτι ή γῆ τότε μόνον ἀποδίδει ἐκεῖνα πού τῆς ζητοῦμε ὅταν τὴν περιποιούμεθα. Νομίζομε πὼς ἔχομε δίκην. Ἐτοὶ δὲν εἶναι;

★

ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ὡς μᾶς ἀνεκοίνωσεν ή πρόεδρος τοῦ Ἀδελφάτου «Δελαγραμμάτειον Θεραπευτήριον» ἀξιότιμος Κ. Χαρ. Παπαθεοδώρου τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Κύνου Σερῖον (Δελαγραμμάτειον Θεραπευτήριον) ὀρίσθη ὡς σταθμὸς στρεπτομυκίνης, καὶ παρέχει 90 γραμμάρια στρεπτομυκίνης κατὰ μῆνα. Συγγόνως ἐπλουτισθῇ καὶ μὲ διάφορα φάρμακα καὶ ἐφόδια, ὅπως χειρουργικὴ κλινὴ, ζυγὸν ζυγῆσεως μικρῶν παιδιῶν καὶ διάφορα χειρουργικὰ ἐργαλεῖα. Δηλαδή ἔπειτα ἀπὸ τὸσον χρονικὸ διάστημα πού ἔχει ἰδρυθῇ τώρα ἀρχισὲν νά παίρνῃ σάρκα καὶ ὀστά. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν γνωρίζομεν πρὸς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους τῶν γειτονικῶν νήσων ὅτι τοῦ λοιποῦ θά μποροῦν νά ἀπευθυνθοῦν γιὰ κάτι πού ἔχουν ἀνάγκη εἰς τὸ Δελαγραμμάτειον Θεραπευτήριον εἰς τὴν Δρυοπίδα. Ἐάν ὅμως — λέγομεν καὶ τοῦτο — ὑποστηρίχῃ ἀπὸ ὅλους τοὺς γιαιτροὺς τῶν γειτονικῶν νήσων ἀσφαλὼς θά εἶναι ποῖο εὐχερὲς ὁ πλουτισμὸς τοῦ σὲ φαρμακευτικὸν ὕλικόν καὶ ἄλλων ἐφοδίων.

Ἴσως ή δημιουργημένη κίνησις ἐπιβάλλει καὶ τὴν ἐπίβλεψιν καλῶν ἐπιστημόνων διὰ καθε εἰδικότητα τῆς ἱατρικῆς σὲ καθορισμένας περιόδους. Δὲν εἶναι δὲ καθόλου δύσκολον πολὺ σύντομα ἀντὶ νά τρέχῃ κανεὶς στὴν πρωτεύουσάν καὶ νά ξωδεύεται νά πηγαίνῃ στὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Δρυοπίδος καὶ νά θεραπεύεται ἀνεξόδως. Ἐκεῖνο λοιπὸν πού θέλομεν νά τονίσωμεν στὴν προκειμένην περίπτωσιν εἶναι πὼς ἐπιβάλλεται νά ὑποστηρίχῃ μὲ κάθε τρόπο, κι' αὐτὸ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ νομοῦ μας.

★

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Τὰ «Θερμιώτικα Νέα» θεωροῦν ὡς ὑποχρεωσιν τῶν ὅπως ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς καὶ γιὰ λογαριασμὸ ὅλων τῶν Δρυοπιδέων νά εὐχαριστήσουν ὅλα τὰ ξενιτεμένα παιδιὰ τοῦ νησιοῦ μας, πού ἂν καὶ ζοῦν χιλιάδες μιλῖα μακριὰ δὲν λησμονοῦν τὸ χωριὸ τους.

Ἡ νησιώτικη ψυχὴ τῶν ἔχει μείνει ἀγνή καὶ προσπαθοῦν μὲ κάθε μέσο νά ἐκδηλώσουν τὸν καθαρὸ πατριωτισμὸν τους.

Ἀν ὅλοι οἱ θερμιώτες πού ζοῦν μακριὰ ἀπὸ τὸ ἀγαπημένον νησάκι τους μνησθοῦν τὶς πράξεις τῶν συμπατριωτῶν μας κ. κ. Ἀντων. Π. Παπαμακαρίου (Φιλαδέλφεια Ἀμερικῆς) Γιάννη Γ. Μαρτίνου (Γαλῶφου Ἐμ. Ναυτικοῦ) Γεωργίου Α. Γαβδέρη (Ἐμπορ. Ναυτικοῦ) Π. Σουρλῆ (Ἀμερικῆς) Γ. Δάσιου (Αἰθιοπία) ἀσφαλὼς ὁ Σύνδεσμος καὶ τὰ «Θερμιώτικα Νέα» θά ἐξεκοράζῃ κατὰ πολὺ τὶς θερμιώτικες παροικίαις τῶν Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ περιχώρων ἀπὸ πολλὰς ἐνοχλήσεις.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

Τώρα πού τὸ νερὸ στὴν Δρυοπίδα εἶναι ἀρκετὸ ὄχι μόνο γιὰ πόσιμα ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλες τὶς οἰκιακὲς ἀνάγκες, δὲν θάταν ἀσχημὸ ὅπως ὁ τὸσον δραστήριος Κοινοτάρχης τῆς Δρυοπίδος κ. Στεφ. Μαρτίνος λάβῃ ὑπὸ σημείωσιν ὅτι θά πρέπη μιὰ μέρα νά λειτουργήσουν καὶ Κοινοτικὰ Λουτρά στὸ χωριό. Καινοτομία μπορεῖ νά πῇ κανεὶς ἀφοῦ ὑπάρχει γύρω ή θάλασσα ἀλλὰ θά πρέπη τουλάχιστον στὴν ἀρχὴ γιὰ τὸ Σχολεῖον.

★

ΛΕΣΧΗ ΑΓΡΟΤΟΠΑΙΔΩΝ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

Κατόπιν τῆς παρακολουθήσεως τῶν «Θερμιώτικων Νέων» διεπιστώθη πὼς ή Λέσχῃ τῶν ἀγροτοπαίδων Δρυοπίδος κάνει θαύματα. Δηλαδή οἱ κόποι τῶν ἰδρυτῶν καὶ τὰ λίγα χρήματα πού δαπανῶνται πάνε χαλάλι. Συσσωμὸς ή νεολαία τοῦ χωριοῦ παρακολουθεῖ τὰ μαθήματα πού παραδίδει μὲ πρωτοφανή ζήλον ὁ ἀκούραστος Γεωπόνος Κύνου κ. Τσεπέλογλου. Τὰ κορίτσια τῆς Δρυοπίδος μαθαίνουν οἰκοκυρικὴν ἥτις διδάσκεται ἀπὸ τὴν ἐρίτιμον κ. Ρίζου. Δηλαδή, κέντημα, ράψιμο, μαγειρικὴν κτλ. Κι' ἔτσι χωρὶς νά πολυλογούμε ἔγινε ἕνα σπουδαῖον κέντρον διαπαιδαγωγῆσεως τῆς νεολαίας.

Οἱ νέοι τὶς ὥρες πού δὲν ἔχουν μάθημα συγκεντρώνονται εἰς τὴν αἴθουσάν τῆς λέσχῃς ὅπου παίζουν διάφορα διδακτικὰ παιγνίδια, ὅπως ντάμα σκάκι καὶ ἀκοῦν ραδιόφωνο, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ μὲ συσσωρευτάς. Τὸ ἀγρυπνο μάτι τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς κ. Στεφ. Μαρτίνου παρακολουθεῖ μὲ κάθε λεπτομέρειαν καὶ σχολαστικότητα γιὰ ὅτι γίνεται γύρω ἀπ' αὐτήν. Ἀξίος ἐπαίνων.

★

ΜΕΛΕΤΗ ΕΡΓΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῶν Δρυοπιδέων μελετᾶται ή κατασκευὴ ἀποβάθρας εἰς τὸν ὄρμον τῆς Παναγίας Κανάλας ὥστε ή ἀποθίβασις τῶν προσκυνητῶν νά γίνεται ἀνέτως καὶ μὲ ἀσφάλειαν, δεδομένου ὅτι στὴν χάριν τῆς τρέχουσας γέροντες καὶ πολλοὶ πού δὲν εἶναι νέοι ἀλλ' οὔτε ἔχουν καὶ τὴν πείραν τοῦ ναυτικοῦ γιὰ ν' ἀποθίβασθοῦν ἐλευθέρως στὴν ἀπόκρημν καὶ βραχὴν ἀκτὴ τοῦ ὄρμου. Φυσικὰ, καλὸν θά ἦτο, νά κατασκευασθῇ μιὰ συστηματικὴ προβλήτα ἀλλὰ ἀπαιτεῖ μεγάλην δαπάνην ἐξόδων, καὶ ἐπειδὴ ὁ Σύνδεσμος σκέπτεται συγχρόνως τὴν ἀνέγερσιν οἰκημάτων πού θά δώσουν στέγην εἰς τοὺς πολυπληθεῖς προσκυνητάς κατὰ τὶς ἡμέρες τῆς ἐορτῆς τῆς 15ης Αὐγούστου περιορίζεται εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἀποθίβας. Ἐπὶ πλέον τὸ Τουριστικὸν Περίπτερον χρήζει προσθήκης βοηθητικοῦ χώρου οὕτως ὥστε νά μείνῃ ἐλευθέρῃ ή αἴθουσα καὶ ἀπληραγμένη ἀπὸ τὰ φλιτσανόμπρικα τῆς λάντζας. Ἀλλὰς τε ὁ γύρο χώρος ἔχει ἀνάγκην κάποιου ἐξωραϊσμοῦ ὅστις ἐπιβάλλεται νά γίνῃ διὰ τὴν καλὴν καὶ ὥραϊαν ἐμφάνισιν τοῦ τοπίου.

★

ΑΣ ΠΟΥΜΕ ΠΩΣ ΜΑΣ ΑΚΟΥΣΑΝ

Τὸν καιρὸ πού ἔπρεπε δὲν ἔβρεχε τὸ Μάη δροσολόγα. Δηλαδή, τὸ καλοκαίρι πού ὁ κόσμος ἐστιδιάζετο στὶς ἀκρογιαλιές κάνοντας δεήσεις στὸν Ἄνιον Φανούριον νά φανερώσῃ τὸ βαπτὸρι πού θά τοὺς γλύτωνε ἀπὸ τὸ μαρτύριο τῆς ἀναμονῆς, οἱ ἀρμόδιοι ἀδιαφοροῦσαν.

Τώρα δὲ πού χειμῶνιασε πληροφοροῦμεθα πὼς ή περιβόητος ἄγονος γραμμὴ ἔγινε γόνιμος. Κάλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ. Ἀς ἐλπίζωμε πὼς δὲν θά ἐγκαταληφθῇ καὶ πάλιν ὅπως ἔγινε τὸ περασμένο καλοκαίρι, καὶ ὁ κόσμος τῶν νησιῶν αὐτῶν δὲν θά κινδυνεύῃ νά γίνῃ βορᾶ στὰ σκυλόψαρα ταξιδεύοντας μὲ φαρδύβαρκες, καὶ μάλιστα μὲ φρέσκο μερτέμι.

★

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΧΩΡΙΣ ΙΑΤΡΟΝ

Δυστυχῶς καὶ πάλιν ή Δρυοπίς ἔμεινε χωρὶς ἱατρὸν. Φαίνεται πὼς ὁ τὸσον καλὸς ἐπιστήμων κ. Ν. Μαχλίνης ἠναγκάσθη ἀπὸ οἰκογενειακοὺς λόγους νά ἐγκαταλεῖψῃ τὸ χωριὸν μας καίτοι ἠμολοεῖτο ἱκανοποιητικῶς.

Κι' ἔτσι ή φροντίς τῆς ἀνεურέσεως νέου ἱατροῦ ἀνατίθεται καὶ πάλιν εἰς τὸ Ἀδελφάτον.